

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Simulatores & callidi provocant Iram Dei, neque clamabunt, cùm vincti fuerint. Job. 26. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Simulatores & callidi provocant iram DEI, neque clamabunt, in vinculi fuerint. Job. 26. v. 13.

1. **C**onsidera quorundam studium omne in eo versari, ut artificiosè simulent virtutes, quas non habent, vel certè, si illud assequi non possunt, ut vitia sua astutè dissimulent. Priores hinc dicuntur *Simulatores*, posteriores *Callidi* vocantur, de his & illis dicitur: *Provocant iram DEI* non solum dicitur: *Merentur iram DEI*, quod omnibus est commune peccantibus etiam per ignorantiam, prout fecerat sanctus Rex Josaphat, quando affinitatem & amicitiam contraxit cum impio Achabo, ad solam everfionem infidelium. *Impio prebes auxilium, & his, qui oderunt DEUM, amicitia jungeris; & idcirco iram quidem Domini merebaris, sed bona opera inventa sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Inda &c.* 2. Paral. 19. v. 20. Sed dicitur: *Provocant iram DEI*, quoniam isti maledicti hypoerita non peccant per ignorantiam, cum eorum plerique sint sagacissimi: sed peccant per malitiam: & ideo peccando non merentur duntaxat, uti ceteri peccatores, sed provocant iram DEI: quia confisi vafrietate suæ audacter monstrant se illam minimè timere, imò ad se tegendos sibi fulmina imprecantur, si verum existat, quod illis opponitur, ut DEUS ipsos extirpet, ut dehiscente

terrâ absumat, ut bono nullo fieri amplius concedat. *Rogant iudicia pietatis* (quæ sunt illa iudicia ad obsequenda, & non provocanda) *proprie quare DEO volunt*, cum & ipsi eorum ad Sacramenta accedunt, in baldium carnis se intrudant, munitijs insinuant, quasi & ipsi fuerint Justi & non fallaces, quasi *quæ iustitiam fecerit, & mandata DEI non dereliquerit.* Il. 48. v. 2. *Terror quid putas? (si quando acciderit à demone ad agendum hoc modo) ut putas fortasse te posse fallere, verum DEI, sicut fallis oculos hominum, oculis hominum imponi facile videtur, ut vel adulteri sepulcrum, in quo Amasia extincti, Altare videtur, foris ornari potest candido vel phrygico marmore, at DEUS, qui intus videt, scit, quid ibi latent. *Quis videt ea, qua parent, DEUS intuetur cor.* 1. Reg. 16. v. 7.*

2. Considera vulgo credi per hodie in Mundo inveni hypoeritas. Sed non est ita. Nimis quædam sunt, & quot sunt, qui si non singulas virtutes, quibus carent, saltem eas, quas habent paucissimas jactant supra modum, amplificant, cavent more mercatorum, qui, cum opus suas decoxerint, in aditu tabernaculi stentant modicum, quod habent, ut

divites videantur. & hi quoque sunt
simulatores, quia fingunt se facere plus
 boni, quam faciunt. *Simulantes longam
 orationem.* Luc. 20. v. 47. Deinde quot
 sunt, qui si non omnia sua vicia dissi-
 mulare possint, aded sunt manifesta,
 earum illis illinunt mille excusationi-
 bus, nunquam se reos esse fatentur
 iustar furis, qui tunc triumphat, quan-
 do licet deprehensus in furto tergiver-
 sando, & simulando tam innocentem
 se fingit, ut illum curia liberum dimit-
 tat, & eius loco alium quaerit ad vincu-
 la alienum a culpa. Et hi quoque sunt
 nimis quam callidi: *Callidus vidit ma-
 lum, perfidia scilicet, vel ignominia,
 vel quodvis aliud, quod ipsi immine-
 bat, & abscondit se, ne sustineret pœ-
 nas sibi debitas.* *Innocens, cum nihil
 cogitaret minus, pertransit, & afflictus
 est damno, alterius loco comprehensus.*
 Prov. 22. v. 3. His positis facile adver-
 tis utrosq; ex aequo hypocritas in gra-
 du summo dicendos esse. Quatuor
 quippe sunt species hypocrisis à Do-
 ctoribus assignatae, simulare falsum
 bonum, & dissimulare verum malum,
 magnifice exrollere notum bonum, &
 excusare notum malum. His verò an-
 non putas omni ex parte abundare
 mundum cum ingenti sanctae simplici-
 tatis detrimento, quae jã nunc exulare de-
 bet ab orbe terrarum? Urinam non i-
 ple sis unus ex his infelicibus, quos mo-
 do diximus, vel certe esse incipias, aded
 studiosè satagis ubique apparere meli-
 or, quam sis, nunc extollendo bonum,
 quod habes, nunc malum celando.
Quid niteris bonam ostendere viam tu-

am ad quærendam dilectionem? Jer. 2. v.
 33. Potes equidem hac ratione conci-
 liare tibi aliquando æstimationem, vel
 plausum, cygnorum modo, quibus sub
 pluma candida nigra est pellis. Porro
 quid juvat, si interim contra te provo-
 ces iram Divinam? *Simulatores & calli-
 di provocant iram DEI.* unde fit, ut
 ipsi cygni, qui ab hominibus inter vo-
 lucres mundas censentur, à DEO an-
 numerentur immundis. Levitic. 11.
 v. 18.

3. Considera, quomodo isti iniqui
 sive simulatores, sive dissimulatores di-
 cantur provocare iram DEI, quia eam
 irritando faciunt, ut in ipsos pœnas
 exoneret non tantum graves, sed anti-
 cipatas. DEUS naturam suam in punien-
 do lentè admodum procedit. *Expe-
 ctat Dominus, ut misereatur vestri.* Isa.
 30. v. 18. unde vides quibusdam aliàs
 valde sceleratis eatenus differri suppli-
 cium, ut non nisi post mortem puniat,
 sed cum hypocritis rarè sic agit, puni-
 re eos etiam in vita solet: nam cum o-
 mnis superbia illi displiceat, maxime
 tunc displicet, quando speciem sancti-
 tatis affectat, quæ non habetur. & quis
 est Principum, qui in dirione sua diu fe-
 rat moneram adulterinam? hoc autem
 si in ullo genere monera, in auro maxi-
 me cavetur, quia quo majoris est pre-
 tii metallum probum, eo majus dam-
 num affert Reipub. adulteratum. Idem
 in casu nostro contingit. unde si DE-
 US rarè diu sinit impunitos, qui falso
 sibi arrogant nobilitatem, scientiam,
 sapientiam, potentiam, quæ
 carent, longè minus impunitos relin-
 que

quit illos impios hypocritas, qui falsò sibi arrogant sanctitatem. sed cùm ferè attingunt illud culmen approbationis & applausus, ad quod plurimum annorum simulatione aspirabant; repente detegit illorum occultas labeis modis, quibus minimè credebatur, & confundit probis improvisis, & aliquando aliis etiam pœnis affligentibus condemnationis, carceris, aut solennis depositionis ab honorum gradu, quas ipse immittit. *Ne fueris hypocrita in conspectu hominum*, inquit Eccl. c. 1. v. 37. *Et ne scandalizeris in labiis tuis*. simulando perfectionem, quam non habes, vel colorando defectus, quos certis occasionibus detegereteneris, *ne fortè cadas* in grande quoddam præcipitium; *Et adducas anima tuæ in honorem*, quando plurimum æstimationis obtinebas, *Et revelet DEUS abscondita tua*, non in altero solum mundo, sed & præsentis; *Et in medio synagogæ tui dat te*, accersendo tibi fatalem ierum, qui te dejiciat instar simulacri deturbati de loco sibi indebito. Et te non moveat vel ipsum odium, quo DEUS persequitur bonitatem simulatam, ut illam maximè detesteris? *Simulatores & callidi provocant iram DEI*. hoc te scire sufficiat, ut & contrario in omnibus negotiis sincerissimus, & candidissimus exitas.

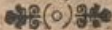
4. Considera, si flagella, quibus DEUS ferit iniquos simulatores vel dissimulatores, quos diximus, illorum correctioni fervirent, dici cum veritate non potuisse, hos infelices, dum illa sibi accersunt, provocare iram DEI. tunc enim flagellari citra omne dubiū

summæ esset opus misericordie, peccatum est, quod eadem flagella per se rumque pro sola serviant punitione cùm raro contingat hos per se commendari. & ideo hoc etiam ex parte verum est, eos provocare iram DEI, quia non provocant iram DEI, sed facit in hoc mundo deseri supplicia detentius, sed illam, quæ facit iram DEI, atque hoc est, quod hic videtur significare, cum dicit: *Simulatores & callidi provocant iram DEI, neque clamabunt cum victi fuerint*, quia potestatem quando DEUS immittit sui ree memorata supplicia, cum aliam velle, quam ut iudicem eos quærit & tormentis subijcere, ut in dolosas artes, nec minus tales, revelationes, raptus, visiones imbutis, eum gradum malitiæ attingent infelices. at illi contra tanto illis notetur partam tot annis auctoritatem, stent inconcussi: *non clamabunt cum victi fuerint*. non constebunt iram, non querent clementiam, ut perent veniam, & si hoc etiam voce facient submissa, non elati, quæ etiam eminus audiat ab omnibus, quos hi miseri deceperunt. *non clamabunt*. & sic potius iram sunt ad illam, quam ut fateantur injuste à se effectam sanctitatem. *Eniam accit flagellari fieri se peccatores refugium sancti prius omnium opinione fuerunt, & quamvis se duci ad aeterna supplicia non ignorent, tales tamen cupunt apud humana iudicia remanere, quia se studuerunt semper ostendere. S. Greg. in hunc locum.* Quæ cùm ita sunt, et

quò demum adducere te possit infelix
amor apparendi, qualis non es, prefer-
tim in genere probitatis, si meritorum
es inops, nunquam velis videri dives,
& si agnoscis te plenum defectibus, no-
li excusare sed emendare. *Vir impius
proaciter obfirmat vultum suum, ut*

Judas fecit, qui osculo tegere voluit
perfidiam suam, qui autem relictus est,
cervigie viam suam, uti fecit Petrus, qui
amarissimis lacrymâs eam detestari nō
desiit, dum vixit. *Prov. 21.*

v. 29.

VI.

*Qui perspexerit in legem perfectam libertatis, & permanserit in ea,
non auditor obliviosus sed factor operis, hic beatus in facto suo
erit. Jac. I. v. 26.*

1. Considera ultimum finem, quem
spectabant tot humani Legisla-
tores legibus suis, fuisse, ut beatas red-
derent civitates, domos, & personas,
quæ illas servarent. sed nemo illorum
potuit obtinere propositum. Erunt,
qui beatificant seductos, & qui beatifi-
cantur precipitati. *Isa. 9. v. 16.* Ratio
est, quia, cum leges illæ non suffice-
rent ad dandam ulli vitam æternam,
nec beare potuerunt quenquam, sed
damnare duntaxat. Beatitudo solum
obtinetur observando Legem Christi.
unde vides, cum is monte conscenso
cum suis Discipulis primò aperuit os
suum sanctissimum ad eam promul-
gandam, ab annuntianda tali beatitu-
dine exordium fecisse: *Beati paupe-
ri, beati mites &c.* Erat hoc idioma ad-
miratione plenissimum, quia contrari-
um opinioni totius generis humani,
quod in illud usque tempus beatitudi-
nem collocavi in rebus prorsus oppo-
sitis, in divitiis, in gloria, magnitudine,

prosperitate. *Beatum dixerunt popu-
lum, cui hæc sunt. Pl. 143. v. 15.* Unde
non sine causâ hic S. Jacobus dicit: *Qui
perspexerit in legem perfectam libertatis
&c. hic beatus in facto suo erit.* nequis
putet, unquam se posse beatitudinem
consequi, aliter se legi conformando
nisi JESU Christi. Cura, ut bene per-
spicias veritatem tanti momenti, nam
in ea fundatur fabrica tam excelsa,
qualis est illa vitæ nostræ Christianæ.

2. Considera Legem illam Christi
vocari legem perfectam libertatis. *Qui
perspexerit in legem perfectam liberta-
tis, lex libertatis vocatur, ut no-retur
discrimen à lege Judaica, quæ fuit ser-
vilitutis, in servitutem generans. Gal. 4.
v. 24.* præterea perfecta vocatur, quia
Judaica non potuit perficere quem-
quam: *Nihil ad perfectum adduxit lex.*
Heb. 7. v. 19. & hoc quidem ex duplici
capite, primò quia illi deerat perfectio
finis, qui erat vita æterna, ad quam lex
ipsa per se neminem conducere potuit,
sed